Євангелія від Матея 19

Нерозривність християнського подружжя 1-12; Ісус благословляє дітей 13-15; багатство – небезпечна річ 16-26; нагорода за повне зречення 27-30

1 І коли Ісус скінчив слова ці, покинув Галилею і прибув у сторони Юдеї, що за Йорданом.
2 Сила народу йшла за ним, і він їх оздоровив там.
3 І підійшли до нього фарисеї і, спокушаючи його, запитали: “Чи можна чоловікові відпустити свою жінку з якоїбудь причини?”
4 Він відповів їм: “Хіба ви не читали, що Творець від початку створив їх чоловіком і жінкою,
5 і мовив: Тому покине чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і будуть вони двоє одним тілом,
6 так що вони не будуть більше двоє, лиш одне тіло. Що, отже, Бог получив, людина хай не розлучає.”
7 Кажуть вони до нього: “Чому ж тоді Мойсей звелів дати розвідний лист і відпустити її?”
8 А він сказав їм: “Задля жорстокости сердець ваших Мойсей дозволив вам відпускати жінок ваших; спочатку ж не було так.
9 А я кажу вам: Хто відпускає свою жінку – за винятком розпусти – і ожениться з іншою, той чинить перелюб; і хто ожениться з розвідкою, чинить перелюб.”
10 Кажуть до нього учні: “Коли така справа чоловіка з жінкою, то ліпше не женитись.”
11 Він же відповів їм: “Не всі це слово розуміють, а ті лише, кому дано.
12 Бувають бо скопці, що з материнського лона такими народились; бувають і скопці, що їх люди оскопили; бувають і скопці, що самі себе оскопили задля Небесного Царства. Хто може збагнути, нехай збагне.”
13 Тоді приведено до нього дітей, щоб він, поклавши на них руки, помолився. Учні ж боронили їм.
14 Ісус сказав їм: “Пустіть дітей! Не бороніть їм приходити до мене, бо таких Царство Небесне.”
15 І поклавши на них руки, пішов звідти.
16 Аж ось один приступив до нього й каже: “Учителю! Що доброго маю чинити, щоб мати життя вічне?”
17 Ісус сказав до нього: “Чому мене питаєшся про те, що добре? Добрий є один тільки (Бог). Як хочеш увійти в життя, додержуй заповідей.”
18 “Яких?” – питає його. А Ісус до нього: “Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідкуй криво,

19 поважай батька-матір і люби ближнього твого, як себе самого.”
20 Каже юнак до нього: “Все це я зберіг ізмалку. Чого мені ще бракує?”
21 “Якщо хочеш бути досконалим”, – сказав Ісус до нього, – “піди, продай, що маєш, дай бідним, і будеш мати скарб на небі; потім приходь і йди за мною.”
22 Почувши це слово, юнак відійшов смутний, мав бо велике майно.
23 Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Істинно кажу вам: Трудно багатому ввійти в Небесне Царство.
24 Іще кажу вам: Легше верблюдові пройти через вушко в голці, ніж багатому ввійти в Боже Царство.”
25 Почувши це, учні здивувалися вельми і сказали: “Хто ж тоді може бути спасенний?”
26 Ісус глянув на них пильно й мовив: “У людей це неможливо, Богові – все можливо.”
27 Тоді озвався Петро і сказав до нього: “Ось ми покинули все й пішли за тобою; що будемо за те мати?”
28 Ісус відповів їм: “Істинно кажу вам: Ви, що пішли за мною: як новий світ настане, коли Син Чоловічий сяде на престолі своєї слави, сидітимете й ви на дванадцятьох престолах, щоб судити дванадцять поколінь Ізраїля.
29 І кожний, хто задля імени мого покине дім, братів, сестер, батька, матір, жінку, дітей, поля, в сто раз більше одержить і життя вічне матиме в спадщину.
30 Багато з перших будуть останніми, а останні – першими.”